

som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område samt, at indskuddet skal være på højst 12 måneders opsigelse eller på anfordringsvilkår. Tilsvarende finder de øvrige krav, der knytter sig til de instrumenter, som er nævnt i kapitel 13, anvendelse.

Et forsikringssselskab vil ikke have mulighed for at investere i en placeringsforening, der investerer i henhold til hele bilag 5, idet bilag 5 giver bredere investeringsmuligheder end investeringsreglerne for forsikringssselskaber i lov om finansiel virksomhed.

Spredningsreglerne i kapitel 14 finder ligeledes anvendelse, men dog med de lempelser, der fremgår af de foreslåede stk. 2-4.

I *stk. 2* foreslås, at en placeringsforening uanset grænsen i § 93, stk. 1, nr. 1, højst må investere 10 pct. af sine midler i instrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern. Efter § 93, stk. 1, nr. 1, skal en forening mindst sprede sine investeringer på værdipapirer udstedt af 16 forskellige emittenter. Med den foreslåede ændring kan en placeringsforening nøjes med at sprede sine investeringer på værdipapirer udstedt af 10 forskellige udstedere. Det skal i den forbindelse understreges, at alle emittenter i samme koncern betragtes som en emittent. Denne regel findes i § 93, stk. 1, og finder således fortsat anvendelse.

I *stk. 3* foreslås det, at placeringsforeningerne må investere i de i nr. 1-4 nævnte værdipapirer uden de i stk. 2, og § 93, nævnte begrænsninger. Baggrunden for undtagelsen er udover muligheden for en lidt større fleksibilitet, at det ved investering i realkreditobligationer er vanskeligt at opnå den tilstrækkelige spredning på grund af det beskedne antal realkreditinstitutter.

I *stk. 4* foreslås det, at en placeringsforening må anbringe højst 30 pct. af sin formue i værdipapirer udstedt af en enkel udsteder omfattet af stk. 3, nr. 4. Dette vil give mulighed for, at en placeringsforening eller afdeling kan anbringe sine midler udelukkende i realkreditinstitutter.

Til nr. 34

I § 108, stk. 1, indsættes et *3. pkt.*, hvor det foreslås at give investeringsinstitutforeninger eller afdelinger heraf mulighed for at have en del af formuen i likvide midler. Med accessorisk omfang menes, at en forening kan dække sit behov for kontante midler til at foretage indløsninger af andele, udbetale udbytter eller samle sammen til investeringer.

Til nr. 35

Det foreslås at omformulere § 109. Ændringerne i stk. 1-5. er alene af redaktionel karakter og har til formål at ensrette begreberne i de finansielle love. Der er tale om konsekvensrettelser som følge af ophævelsen af sondringen i MiFID-direktivet mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspalader". Betegnelserne "unoterede" aktier, "noterede" aktier og "børsnoterede" er ændret til: "der ikke handles på et reguleret marked" og "der handles på et reguleret marked".

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at forbuddet i lovens § 92, stk. 1, mod, at en forening indgår aftaler, der forringer likviditeten i de instrumenter, som foreningen eller afdelingen har placeret sin formue i, ikke omfatter aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, som en erhvervsudviklingsforening modtager som modydelse ved salg af aktier i porteføljeselskaber, der ikke handles på et reguleret marked. Herved får en erhvervsudviklingsforening eller en afdeling heraf også mulighed for at deltage i et såkaldt "industrielt salg" af et selskab, hvor de hidtidige aktionærer indgår en såkaldt "lock-up"-aftale. "Lock-up"-aftalen forhindrer de hidtidige aktionærer i at sælge de aktier, der handles på et reguleret marked, i en given periode. Varigheden af en sådan "lock-up"-aftale skal svare til markedspraksis, der hidtil har været på et halvt til et helt år. For at forhindre en udvikling i retning af længere varighed, foreslås det i *2. pkt.*, at der indsættes en øvre grænse på et år i bestemmelsen. Med forslaget får erhvervsudviklingsforeningen eller afdelingen mulighed for at beskytte sin investering, idet den ikke er nødt til at sælge de pågældende aktier, der handles på et reguleret marked, i forbindelse med et industrielt salg med et muligt tab til følge.

I *3. pkt.*, foreslås, at 5 og 10 pct. grænserne i lovens § 93, stk. 1, nr. 1, for den højeste placering i ét selskab, der handles på et reguleret marked, ikke gælder for foreningens eller afdelingens investering i netop de aktier, der handles på et reguleret marked, som foreningen modtager som betaling for porteføljeselskabet. Aktierne skal heller ikke medregnes ved beregningen af 40 pct. grænsen for foreningens eller afdelingens samlede beholdning af aktier, der udgør mellem 5 og 10 pct. af foreningens eller afdelingens formue. Denne undtagelse kan således komme til at gælde i en periode på op til 2 år.

Endelig medfører forslaget i *4. pkt.*, at en erhvervsudviklingsforening eller en afdeling får en periode på op til 1 år efter salget af porteføljeselskabet, eller hvis foreningen har indgået en "lock-up"-aftale en periode på op til 1 år efter aftalens udløb til at bringe sin beholdning af de aktier, der handles på et reguleret mar-